

Wie houden ze voor de gek ?

Het was echter reeds valavond en een stevige bries deed de omstaanders rillen. Een lichte nevel kwam uit zee opzetten. Het hoeft ons dan ook niet te verwonderen dat Brégi, de leerling piloot, in dergelijke ongunstige omstandigheden er zelfs niet aan dacht om een proefvlucht uit te voeren. Hij wilde alleen controleren of de motor het deed en verder niets. Na enkele vruchteloze pogingen kon Miscarolle de motor op gang slingeren en verrukt luisterden de aanwezigen naar de harde knallen van de roterende vliegtuigmotor. Kort daarop sneed Brégi tevredengesteld de gastoevoer af en omstreeks 19 uur begon men het vliegtuig terug naar de veilige loods te duwen.

Het publiek, dat helemaal niet begreep waarom Brégi niet wilde vliegen veranderde op slag in een vijandige, dreigende massa. De politie had weldra alle moeite van de wereld om de woedende mensen enigszins in toom te houden. Vuisten werden geheven en meer dan een verwensing werd de Fransen toegeschreeuwd. Maar het werd spoedig volledig donker en ten zeerste ontgoocheld dat het ditmaal weer bij wat motorgeronk en vage beloften was gebleven, dropen de verbolgen Oostendenaars en badgasten uiteindelijk af.

De eerste vlucht

's Anderendaags omstreeks zes uur, terwijl de morgenmist nog alles in een wazige geheimzinnigheid hulde, opende Brégi de poort van de hangar. In alle stilte duwden de mecaniciens en enkele vrijwilligers het op zijn fietswielen wiegelende vliegtuig langs de Luikstraat en de gevel van het "Sacré Coeur" -gebouw naar het strand.

Slechts enkele vroege wandelaars, arbeiders en een paar officiëlen en reporters woonden het mysterieuse gedoe bij. Om kwart voor zeven stond de Octavie nr. 3 weer startklaar. Toen de zon de mistflarden enigszins had verdampt, bond Brégi vlug een reddingsgordel rond zijn borst, nam plaats in de vliegstoel, draaide zijn pet achterste voren en gaf het sein aan Miscarolle om de motor te starten. Met een zwaai slingerde de mecanicien de Gnome op gang en verliet inderhaast zijn levensgevaarlijke positie bij de glinsterende propeller. Eindelijk had de piloot een onbelemmerde startbaan en ideaal vliegweer. De gastoevoer werd open wachtte Brégi tot de motor zijn maximum toerental had bereikt. Hij hield de arm recht boven zijn hoofd en zwaaide die plots voorwaarts, het teken dat de helpers de staart van het vliegtuig moesten loslaten om het vliegtuig te laten vertrekken. Onmiddellijk rilde de Octavie nr. 3 vooruit en na een korte aanloop steeg Brégi in de lucht. Op amper 11 m. hoogte zette de "vliegende krat" koers naar het Kursaal, voerde een indrukwekkende bocht uit boven zee, keerde terug naar zijn startplaats en lukte een parel van een landing.

De piloot had volgens de officiëlen 2'15" en 3/5 gevlogen over een afstand van 1.750 m. Net iets tekort om de 5.000 fr op zak te kunnen steken. Dit was trouwens ook van bij de aanvang de bedoeling, want Paulhan was immers de vedette. Deze vlucht moest alleen maar het publiek naar het strand lokken. En weldra zag de dijk en het strand dan ook zwart van het volk. Geen plaatsje kon men nog bemachtigen. Het was met moeite dat de heren konden voelen of hun portefeuille nog niet was verdwenen.

Voor de kust kruisten visserssloepen en sleepboten en rijkswachters te paard begonnen de toeschouwers die zich op het strand bevonden weg te dringen.

Terwijl de heren het zweet van onder hun stroöien hoeden veegden zochten de opgetuigde dames: "O, mon Dieu, quel jour!"

Omstreeks 10 uur verscheen Paulhan, sportpet op het hoofd en een dikke trui met rolkraag onder het linnen jasje. De show kon beginnen.